

Motion

1976/77:237

av herr Lorentzon i Ätran om vidgad rätt till avsättning på skogskonto

Enligt skogskontolagen (SFS 1954:142) får insättning ske på skogskonto enligt vissa regler. Utnyttjande av sådant konto innebär en viss möjlighet till resultatutjämning för skogsägarna. De nu gällande reglerna innebär att följande insättningar på skogskonto medgives

- o 60 % av köpeskillingen på skog, som avyttrats genom upplåtelse av avverkningsrätt
- o 40 % av köpeskillingen för avyttrade skogsprodukter (leveransvirke)
- o 40 % av saluvärdet av skogsprodukterna som uttagits för förädling i egen rörelse. Särskilda regler gäller för skogslikviden i samband med fastighetsreglering.

I syfte att mildra de ekonomiska skador som vissa skogsägare åsamkats i samband med stormfällning har ovannämnda procentsatser böjts vid några tillfällen. Detta skedde 1974 och avsåg sådana skogsägare som genom intyg från skogsvårdsstyrelse i resp. län kunde visa att skog stormfällts i avsevärd omfattning under år 1973. De högre procentsatserna fick tillämpas för beskattningsåren 1973 och 1974 (1974 och 1975 års taxering). De procentsatser som angavs i denna lag (SFS 1974:173) var 80 resp. 50 %. Liknande rätt till utökad insättning på skogskonto medgavs i samband med stormfällning även åren 1967, 1968 och 1969.

De sålunda stipulerade avsättningsmöjligheterna på skogskonto var väl-motiverade med hänsyn till de stora stormfällningar som år 1973 drabbade många skogsägare. Effekten härav förtogs emellertid av att nämnda lag inte trädde i kraft förrän den 1 maj 1974. Skogskontoinsättning för inkomståret 1973 skulle ha skett senast den 15 februari eller den 31 mars 1974. Detta år medgavs rätt till insättning fram till den 31 maj. Således var den skattskyldige inte informerad om att en utökad rätt till insättning på skogskonto skulle komma till stånd förrän efter bokföringsårets utgång och tillika efter det att deklarationen avlämnats. Detta förhållande kan med rätta betecknas som otillfredsställande.

För att i framtiden undanröja de ovan påtalade olägenheterna är det angeläget att införa en permanent rätt till utökad avsättning till skogskonto efter särskilda regler. En precisering av det i lagen använda uttrycket stormfällning i "avsevärd omfattning" bör ske. Förslagsvis kan en kubikmassa motsvarande tre års tillväxt utgöra ett minimikrav. De situationer, som kan tänkas motivera en större avsättning än "normalreglerna" medger, är

förutom stormskada sådana skador som nödvändiggör avverkningar på grund av brand, torka eller insektsskador. Det hittills oförklarade men allvarliga problemet med den s. k. grandöden, främst i Blekinge, skulle då också motivera en tillämpning av nämnda lag. Likaså skulle lokala skador av t. ex. storm kunna mildras för drabbade skogsägare.

De bestämmelser som bör reglera enskild skogsägares möjligheter att utnyttja den särskilda avsättningen till skogskonto bör utformas så att de är enkla att tyda och tillämpa. Dock bör skogsvårdsstyrelsens intyg om skador som motiverar avverkning "i avsevärd omfattning" alltid krävas i enskilda fall eller då det är fråga om omfattande skador för vissa regioner. Ett sådant tillvägagångssätt undanröjer möjligheter till missbruk och torde inte innebära något betungande merarbete för skogsvårdsstyrelserna.

Med stöd av vad ovan anförts hemställs

att riksdagen hos regeringen anhåller om att nu gällande regler för avsättning till skogskonto kompletteras med permanenta, särskilda avsättningsregler för avverkningar vilka motiverats av storm-, brand-, tork-, insekts- eller annan jämförlig skada.

Stockholm den 19 januari 1977

SVEN ERIC LORENTZON (m)
i Ätran